LUZIFER IN ZYN BIEGTSTOEL, HOORENDE DE BIEGT VAN DEN HERTOG EN...

Nicolaas Hoefnagel

LUZIFER IN ZYN BIEGTSTOEL,

Hoorende de BIEGT van den

HERTOG

En VEERTIEN van zyn mede-VLOEKGENOOTEN.

Met het Vonnis en Condemnatie van

LUZIFER,

Over dezelve.

Alom te Bekoomen.

Voor Reekening van den AUTHEUR.

Maar weinig lieden of zy weeten;
Dat Luzifer de Hoofdpatroon,
Ontfanger is van de Secreeten
Of de geheimen, en zyn Troon,
Of Biegtſtoel Jaarlyks laat oprechten,
In de een of andre Schelm zyn huis.
Om dus die zaaken te beſlegten,
Van al dat Volkje dat niet pluis
Beſtaat, en ſteeds als Schurken leeven;
Het zy dat zy door Land-Verraad,
Haar Ziel den Satan overgeeven,
Voor Engels Goud uit eigenbaat,
Of dat zy Neêrlands Vloot verraaden,
Of alles ſchryven aan den Brit,
Waar Engeland na richt zyn paaden,
En altoos weet hoe het hier zit.
Of dat zy als de *Hooge Boomen*,
Moetwillens vallen in de hand:
Na voor af over een gekoomen,
Voor hoe veel geld aan Engeland.
In 't kort, wie men kan Schelmen noemen;
Is zyn gewoond Hy 's Jaarlyks Biegd,

 En

En niemand mag dan iets verbloemen
Wat hy gedaan heeft, want die Liegd,
Schoond 't Liegen fteund op Duivels gronden,
Zo permiteerd de Satan niet,
Dat men hem voorliegd, noemd dat Zonden,
Als zulks wanneer hy Biegt gefchied,
En zeg waar zou een Schelm om liegen,
Hoe meerder kwaad hy heeft gedaan,
Hoe meer hy kwam het Land Bedriegen,
Heeft hy de Hel ten dienst geftaan.
Vorst Luzifer zag dan verfcheenen,
De tyd het zyn gewoonte was,
De Biegt te hooren van die geenen,
Die in zyn Dienst als Satans ras,
De Hel alhier op Aarde ftichten,
Dus hy de afgrond fplyten deê:
Veel Duivels, elk van hun met ligten,
Van Pik en Zwaavel zag men reê,
Om de Opper-Duivel op der Aarde,
Met Staatfie deftig voor te gaan,
Dewelke twee aan twee zich paarde,
En daar meê ging die Staatfie aan.
Op 't Vilders-Kerkhof in het Haagje,
Begon de tryn, het is geen fpot.
De Duivels droegen elk een Kraagje
Van Monfieur GOSSE's *Patriot*,
En Mantels meede van gelyken,
Van *Heer* VAN GOENS zyn *Dorpen Brand*,
Men zag hun met Vryaardsbrieven pryken,
In plaats van Beffen of met Kant.
  Hier op begon in deezer voegen,
De Mars, voor eerst zag men voor uit,
Ruim vyftig Duivels deeze droegen,
Te zaamen op hun ruigen huid
Of fchouders, twee zeer lange Staaken,
By wyzen als een Leer gemaakt,

Op

Of Burrie, waar dat deeze Snaaken,
Een Biegtſtoel die geen troef verzaakt,
Op hadden, en dus voort marsjeerden,
Daar op zo volgde *Luzifer*,
Gemanteld als een Staatsgeleerden,
Met Haagſche Kranten, en een Ster
Op zyne borst, ja by gantſch kragten,
Een Ster zo als den *Hertog* draagd.
Voorts vyftig Dnivels als Lyfwagten,
Want hy zich nooit alleenig waagt,
En vooral niet in Schravenhagen,
Alwaar het van Verraders krield,
Want *Luzifer* denkt die niet vraagen,
Al raakt ganſch Neërlands Volk ontzield,
Die zoude lichtelyk myn genaaden,
Om zelfs het Opper-Duyvelſchap
Te krygen, als hun Land-Verraaden,
En zulks zou een te domme grap
Van my zyn, neen ganſch Selle Weeken.
Een Lyfwagt in zoo'n Dieve Nest,
Als 't Haagje leid geen tegenſpreeken,
Is voor myn Duivelſchap het best.
Voort kwaame honderd zwarte Snaaken,
Met ſtaarten van Tien El aan 't gat.
Ook Duivels, om 't Muziek te maaken,
Wanneer dat men het nodig had.
Dees trein van 't Kerkhof afgekoomen,
Ging recht af 't Voorburg-Straatje door,
Waar op een oude ſtrammeloomen,
Duivel riep. Alon, lings om gehoor,
Had g' eens gezien hoe dat zy zwenkten,
Gy vloekten 'er op, door het zo rad
Geſchieden op dees Duivels wenken;
Als dat zy hadden Dienst gehad;
In Pruizendienst een vyf, zes Jaaren,
Want pas het Armhuis gepasſeerd,

 Fluks

Fluks Rechtom, wil het handig klaaren,
Eer 't uw met brandhoud word geleerd,
't Spui op Heeren Satans Kinderen,
Riep weer die Duivel loom en lam,
Maar gaat niet hart het zou my hindren,
En *Luzifer* word ook al ſtram;
Dat loofd de Hagel ſprak weer deeze
De Hel vermeerderd zo van ſtoet,
Dat om een *Lucifer* te weezen,
Men dubbelde Duivel weezen moet.
Dat rammelde aldus met praaten,
Tot aan de Kapelbrug zo toe.
Lingsom, gy Satans onverlaaten,
Alon marsjeer. Wat Duivel hoe,
Sprak toen de Adjudant der Hellen,
Geen menſch nog in de Spuiſtraat? neen!
Daar zal ik hun Verdoemd voor kwellen,
Dat men ons niet komt tegentreên.
Doch nauwelyk waaren zy gekoomen,
Een Huis vyf, zes de Spuiſtraat in,
Dat *Goſſe* had hun komst vernoomen,
Of een der Satans bleid van zin,
Riep niet te haastig Duivels, Heeren,
Satanas daar komt *Goſſe* al,
Om ons gezaam t' Introduceeren,
De Man die wist niet van 't geval.
De eene Uitgeever der *Couranten*,
En de andere *Goſſe*, ook een zot,
En beide nauwe bloedverwanten,
Die ſpraaken tegens het Duivels Rot:
Weest welkom, ô Helſche Vrinden!
By ons in 't Vorſtelyk 's Gravenhaag,
Gy zuld Vorst *Luzifer* hier vinden,
Uw Onderdaanen, die van daag,
Eens gaarn van al hunne Daaden,
Wanneer gy hunne Biegd verhoord,

Aan

Aan uw ons Duivelſche genaaden,
Bekenne hoe door ons verſtoort.
Is de Eendragd, Godvrugt, en meer zaaken,
Gantſch ſtrydig tegens uw Hel,
'k Heb alles reeds gereed doen maken,
Houd toe uw ſmoel het is zo wel.
Zy *Luzifer*, want Gy moet weeten,
Ik Satan Duivels hongerig ben,
Zeg *Gosſens* wat hebt gy te Vreeten,
Want eerder ik niet Biegten ken?
Ik heb Matroozen Vlys gebraaden,
Vermoord door 't trotſche Engeland,
Door *Hake* en *Bennet* verraaden,
En door my en myn Bloedverwant.
Al praatend kwam de trein genaaken,
Voor Gosſens Huys, zy gingen in.
Ten eerſte nu de Biegt-Stoelmaaken,
Dat's braaf, dat is recht na myn zin,
Zy *Gosſe*, al de Duivels zaamen,
Dien regte gaauw de Biegt-Stoel op,
Waar op *van Goens* en *Luzac* kwaamen,
En PESTERS, als een Kermispop.
Zeer net gekleed ook binne treeden,
Met drie *Baronnen* LYNDE, en
Heer NAGEL, GOOZEN, Duivels Leeden
Daar elk denk ik hun hier voor ken.
Heb ik 't geluk uw wel te vinden,
Vroeg GOOZE GEURT, ach welk een Eer!
Doch *Luzifer* riep Biegte Vrinden,
En plakte fluks zyn Gat ter neer.
In zyne Biegtſtoel neêrgezeeten,
Riep hy al wie het Land Verraad,
En heeft zyn Eed en Plicht vergeeten,
Zich datelyk hier vinden laat.
Myn Heer LOUIS was weggekroopen,
Schoon hy bereids by GOSSE was,

Doch *Luzifer* verstaat die loopen,
En vroeg, waar is Louisje ras,
Kom voor den dag gy oude Dikken,
Biegt op wat hebt gy uitgevoerd?
Gy hoeft voor my zo niet te schrikken.

Louis.

Myn Heer, ik heb het Land beroerd.
Want na ik ging de Prins wys maaken,
Hoe dat hy het aanleggen moest,
Om aan de Graaflykheid te raaken,
Heb ik van tyd tot tyd verknoest,
Al 't geene dat hier kwam passeeren,
Voor geld aan 't lieve Engeland,
Voorts wist ik meesterlyk te weeren,
Wat heilzaamst was voor Nederland:
Ik huurde Schellemen met hoopen,
Heer Duivel die gy hier ziet staan,
Die ik door *Gienjes* om ging koopen,
Zy hielpe my het Land verraan.
'k Lachten om Plicht en zelfs om Eeden,
Bragt Tweedracht tusschen Prins en Staat,
Een vuil zuurdeezem ging ik kneeden,
Tegens Amstels Magistraat,
Myn Huurelingen liet ik schryven,
Veel Leugens en veel Lastertaal,
Om de Regeering aan te wryven
Zy waaren Schelmen altemaal.
In een woord, Opperheer der helle,
Al 't kwaad dat Neêrland overkomt,
En wat de Burgers thans komt Kwellen
Heb ik gedaan of ben verd..d.

Luzifer.

Dat zal uw ook wel trouw toevallen,
Ik heb nu al genoeg van uw.
Wie is de grootste Schelm van alle?
Die naderd nu en is niet schuuw.

Pes-

PESTER.

Geduchte Vorst Ik zal dat weezen,
Gy weet myn afkomst denk ik wel,
Dus moog ik ſpreeken zonder vreezen,
Aan uw ô Koning van de Hel,
Myn Vaars, Vaar, die moest Kneevels draagen,
't Was een handig rap Koetſier,
't Was zyn Meeſters welbehaagen,
Dat hy als een gekneeveld dier,
Voor op de Bok moest zitten pronken,
Hoe Plomp hy was, hy had zyn mond,
Goed tot zyn wil, ſchoon grof van ſchonken.
Voorts was hy tot zyn ziele grond
Een Flikflooijer, in alle deelen,
Die toonde dat hy liegen kon,
Geen laagheid kon hem ooit verveelen,
't Meeſt wat hy geſtaag verzon,
Was om zyn Kinderen groot te maaken,
Dit is gelukt als elk wel weet,
Want al wat myn geſlacht kan raaken,
Is reeds in Druk, dus geen Secreet.
Eer Vierde WILLEM wierd verkooren,
Tot Erfſtadhouder van dit Land
Deed ik my 't meeſt van alle hooren,
En ſtookte Binnelandſche Brand,
Riep nooit moet men de Prins verkiezen.
Die 't doet dat is geen Patriot.
Eer zal ik myne kop verliezen,
Want wie zulks ſtemd dat is een zot.
'k Ging Ziel en Zaligheid vervloeken,
Dat Vierde WILLEM aan my zou,
Die geene vinden, die verkloeken
Hem dorſt, hy hebbe zou berouw,
Zo hy 't Stadhouderſchap aanvaarden,
Dit hield ik Helſche Vorſt ſteeds vol,
Zo lang 't met myn belange paarden,

Doch doen het Volk als wild en Dol.
Op 't Alderlaast de Prins doordrongen,
Toen dacht ik heela 't is myn tyd,
Dus maakte ik flux bokkefprongen,
Befteede al myn werk en vlyt,
Om al myn trouwe befte vrienden,
Te foppe, dat 'k de eerst zou zyn,
Het geen zy gauw ook waare ziende,
Dat al myn trouw beftond in fchyn.
Ik was een van de eerst na 's Gravenhagen,
Om aan de Vorft myn dienst te bien,
Om 't 's Lands bewind hem optedraagen,
Want ik voor my kon daar door zien,
Meer voordeel om in top te ftygeren.
Het is gebleeken zo men ziet,
Vraag ik aan 't Hof nooit zal men 't wygeren.
Want wat ik vraag terftond gefchied.
Na WILLEM eindelyk overlyden,
En dat *Louis* kwam in 't bewind,
Bewerkte 'k van de eerfte tyden,
Dat ik dien Hertog kreeg te vrind.
Dit lukte en ik zag my ftelle,
In groot bewind op ftichtfche grond.
Toen ging ik aan het Burgers kwellen,
'k Deed al wat ik geraaden vond,
Kwam hier of daar een Ampje oopen,
't Was voor myn Myden of myn Knegts,
Al kwam een Burger nog zo loopen,
Al wat hy deed 't was averegts.
't Was veel, ging ik hun niet afgrauwen,
En zy niet wierden weggejaagd.
Daar over zy nog heeden kauwen,
En blyd zyn dat men my thans plaagd.
Toen eindelyk de Amftel Heeren,
Zyn Hoogheid op des Volk ftem,
Verzogten hy van 't Hof zou weeren,

Den

Den Hertog, met een ſterke klem
En kragt van woorden, zwol myn tooren,
En ſchoon ik wiſt het waarheid was,
Deed ik by elk myn ſtem ſtraks hooren,
Ik vreesde voor die kwaade pas.
Want ik begreep het was geen gekken,
Ik was myn Steun en Hulp kwyd,
Zo onze Dikke moest vertrekken,
Daar over had ik zulk een ſpyt:
Dat ik al zou het Land verzuipen,
En al de Kooplien gaan bankroet,
Beſloot door ſnood verraad te kuipen,
Den Hertog bleef. Ik ging volmoed
Vooreerst een groote zaak bedryven,
Bewerkte men in Utrecht niet,
Ten last des Hertogs iets mogt ſchryven
Of iets verkoopen, verders liet
Ik al wat haatelyks was afmaalen,
Door *Heer van* Goens, uw duivels zoon,
Daar ſtaat hy, hy zal 't zelfs verhaalen
Hoe hem de *Dikke* voor zyn loon,
Van 't *Politiek Vertoog* betaalden,
Mits hy trouwhartig Engeland,
Zonder dat 'er iets aan faalden
Geſtaadig werkte in de hand.
Ja dat hy vreemd van Deugd en Eeren,
Gelyk een Schurk totaal verbaſterd,
Zou ſchenden Amſtels braave Heeren;
Nu hy heeft hun ook trouw belaſterd.
Voort's had ik nog een heel deel knaapen,
Al kinderen van de Hel geleerd,
Dewelk ik ſaame wist te raapen,
En als *Exoverſte* vereerd
Heb, met myn gunst, op dat zy zouden,
Door Volks oproer het Vaderland
Zo veel als 't mogelyk was kwaad brouden

Door

Door Burger twist te ſtichte brand.
Zie daar Heer Duivel dat zyn ſtukken,
Die gy als Satan ons ſteeds leerd,
Ik denk derhalve het zal lukken,
Dat gy my handig abſulveerd.

LUXIFER.

Ik zweer ik zal myn Heer uw loonen,
Wyl gy de Hel zyt dubbeld waard,
Dat van 't hooft tot aan uw toonen,
Aan uw geen moeite word geſpaard,
Ik zal uit loutere genaaden
Aan 't ſpit voor 't ganſche Helſche vuur,
Gaar braaden voor uw Landverraaden.
Hoe nu, my dunkt gy ziet zo zuur,
Kom kom zyt gy nog niet te vreeden,
Voort als de Hagel aan een kant.
Dat weer de grootſte field toe treeden,
Wat zyt gy voor een oude Kwant?

GOOSSE GEURT.

Ik ben myn Heer — Ik moet my ſchaamen?
Heer Duivel ik ben een BARON,
Dus deed ik meer als dees twee Zaamen,
Geen Duivel ooit zo veel verzon,
Om 't Land door onheil ſteeds te kwellen,
Ik wist door myn ſchynheiligheid,
Een klad te wryven op *Capellen*,
Zo dat de Prins in bitteren nyd,
Ontſtooke zynde toog aan 't raazen,
En heeft dien Edelman gehoond,
Den Hertog ging dat vuur aanblaazen,
En heeft zyn Hoogheid aangetoond,
Zo hy dees Edelman de handen,
Niet wist te krygen uit 't bewind,
Hy nooit geen Graaf wierd van dees Landen,
Ik raad uw ſprak hy als een vrind.
Wild teegens van der *March* u zetten,

Of

Of Willem het gaat nimmer goed.
Hy zal ons heel desſyns beletten,
Al kost het hem zyn Goed en Bloed.
Wat dunkt uw Duivelſche Genaaden,
Dat ik in Godvrugts ſchyn dus kon,
De zuivere Deugd aldus Verraaden,
Hebt g' in de Hel wel zoon Baron?

Luzifer.

Gy word 'er by my om gepreezen.
Wanneer gy van dees aard Verhuist,
Zult gy myn Lieſſtens woudaap weezen,
Die dagelyks haar ſchoothond luist.
Myn *Cerreberus* die door blaffen,
Bewaard de deur ſteeds van de Hel,
Voort zal ik uw genadig ſtraffen,
Ik zal uw eve maar het vel.
Gelyk een Paling af doen ſtroopen,
Dat men daar meed bekleede zal,
De Rechtbank, om die 't Land verkoopen
Daarop te vonniſſe by geval.
Voort nu te rug gy oude Gryze,
En hier gy nader by Papa.

Lynde.

Wild my niet van de hand afwyzen,
Heer Duivel ik ſmeek om genaa,
Ik bid uw wyl ik uw begeeren,
Zo trouw volbreng alhier op aard,
Gy my ten minst zult Abſulveeren,
Ik ben uw vriendſchap dubbeld waard.
Gy zuld de waereld ook verplichten,
De Neederlanders meestdeel wel,
Die zult gy hier door machtig ſtigten,
Want alle wenſchen zy de Hel
My toe, ach doet my doch de graſie,
En ſchoffeld my niet agter af,
Ik bid geef my een warm plaatſie,

Wyl

Wyl ik ſteeds trouwe blyke gaf,
Van yver voor de Helſche zaaken,
Waar door een Land te gronde gaat,
Myn ſchyndeugd is ook niet te laaken,
Vraag *Gooze* myne kameraat,
Of ik hem niet ſteeds onderſteunde,
Als een getrouwe medgezel,
Hoe weinig wy aan 't Land zich kreunen
Dat weet Orange zelfs wel,
Zyn Hoogheid ons daarom ook Eerden,
Was het myn zin de hals had 't juk,
Der Burgers hoe zy hun ook weerden
Bereids gevoeld, en zy indruk.
Gy en uw Duivels al te ſaamen.
(Niet dat ik uw lien affronteer)
Kan meer onheil voor 't Land beraamen,
Als ik tot nut der Hel myn Heer.
Ik zal uw in 't kort de proef doen ſmaaken,
'k Word oud myn endje is naby,
Wanneer ik denk by uw te raaken,
Daar ik zal toonen wat het zy,
Uw helſchen Ryk in twist te brengen,
Dat al de Duivels doen myn zin.

LUZIFER.

Neen oude ik zal nooit gehengen,
Dat uw myn Duivels laaten in,
Als gy komt Hellewaarts afzakken,
Dan moet gy blyve by de Poort,
Op het Secreet om uit te kakken,
Die twistdrek, daar gy rust door ſtoord.
'k Zal *Ludeman* by uw ontbieden,
Die practiſeerd thans in de hel,
En helpt verſcheiden zulke Lieden,
Hoewel ik denk gy weet het wel,
Laat die eerst uw Planeet eens leezen,
En dat hy uw dan maakt een drank,

Van

Van Burger-bloed en zweet van Weezen
En Weeuwen, om die vuile ſtank,
Van Oproer by uw te verdwynen,
Wat zegt gy oude ſtramme bloed,
Komt uw die Raad niet goed toeſchynen,
Ziet niet benaauwd, kom aan ſchep moet.
Kom nader by Gesjammereerde,
Wie zyt g'? ſpreek dan voor den Hagel?

NAGEL.

Monſieur 't was 't best gy my meer Eerde,
Ik ben *Baron*, myn naam is NAGEL,
Ik heb uw Landslien uwe Kinderen,
De Britten altoos bygeſtaan,
Dat Nederland hun niet zou hinderen,
Ik hielp ook trouw het Land verraân;
Ik zoek niet alles te beleiden,
Het is genoeg dat ik uw zeg,
Om van my zelfs niet op te ſnyden,
Dat ik altoos die roem droeg weg,
Zelfs by den Vorst ik ſteeds kwam waaken,
Voor zyn belang, tot ſchaad' van 't Land,
Geen Duivel kon het beeter maaken,
Daar hoord gy wat ik zyn voor kwand,
Gy neemd het nu niet in bedenken,
Dat gy my abſolutie geeft,
Kom *Luzifer* wild my die ſchenken,
'k Heb ſteeds in uwe dienſt geleefd.

LUZIFER.

Dat 's trouw, da't goed, ik zal ook maaken,
Dat men *Baron* uw konſenteerd,
Wanneer ik ziek zyn en moet braaken,
Wil ik men uw de Pot vereerd,
Om die voor my dan op te houden,
Wat zegt gy Adelyke Heer,
Gaat heen *Baron*, komt hier vertrouden,
Van Heer LOUIS die Dikke Beer.

'T Zeg

'k Zeg Gosse naderd, Hofgezinden,
En Hertogs lieveling troetelkind,
Die ik heer Duivel ſteeds beminden,
Kom naderd by my als uw Vrind.

Gosse.

Dat meen ik kwam ik ook te toonen,
Hoe ik geſtaag voor 't hels beſtaan,
Waar voor my Engeland kwam loonen,
Ook altoos heb my myn best gedaan.

Luzifer.

Ja Gosse gy zyt een der mannen,
Daar ik altoos op bouwe ken,
Want als gy wild uw kragt inſpannen;
Zyt gy zo goed, als ik zelfs ben.

Gosse.

Daar koom ik blyken van te geeven,
Beziet myn rang die ik bekleed,
De Prins had anders nooit verheeven,
My als zyn boekewurm want weet,
Dees Rang komt magtig veel te zeggen,
Geeft men iets uit het baard Crediet,
't Gemeen zal het terſtond uitleggen,
Dat het door last der Prins geſchiet.
't Is myn ſchuld niet dat het mislukte,
Met de *Ouderwetſche Patriot*.
Het Graaflyk juk reeds Neêrlands drukten,
En lang de Vryheid was Capot,
Had ik myn zin ſlegts maar gekreegen,
Wat ſtrooide ik het Duivelszaat,
Op allerhande wys en weegen,
Tot in het hartje van den Staat,
Den Hertog weet uw helſch genaaden,
Is weinig zaaks, ik prees hem doch,
Ik ging de Burger Staat aanraaden,
Zy nimmer hoorde na 't bedrog;
Hun Burger-Vaders en ſchoon loogen.

Zo

Zo als ik ſterk zeer wel wist!
En dat wy ſterk hun bedroogen.
Nochthans zo hielp deeze list,
In zo ver, veel aan 't twyfelen raakten,
Doch 't was helaas wat kort van duur,
Toen men my voor Verraar uitmaakten,
Dewelk den Hertog had in huur.
Ik dacht het echter nog te winnen,
Ik ſteunde op de oude Haat,
Dewelk in 't eerſte aanbeginnen,
Der Reformatie, in dees Staat,
Vond plaats, ik dacht ik zal 't bekyken,
Of ik niet kan door Satans list,
De *Gereformeerd* en *Catholyken*,
Kan brengen in een helſche twist,
Een Renegaat zal meer als Turken,
Altoos een Christenplaager zyn,
Waarom het zyn de grootſte Schurken,
Zo als gy Satan ziet aan myn,
Myn eige Vader heeft beleeden,
Het Roomsch Geloof, en wel zo ſterk,
Dat hy om hoe genaamd of reeden,
Niet overtrad de wil der Kerk;
Maar ik en dees myn Bloedverwanten,
De Courant-Drukker die hier ſtaat,
Begreepen wel van alle kanten,
De Wet van 't Land zo niet toelaat,
Dat *Roomſche* groote Ampten krygen,
Daarom wy wierde *Proteſtants*,
En waarom hoef ik niet te zwygen,
Toen hadde wy wat meerder kans,
Om aan het Hof in gunst te raaken,
Dit is ons redelyk wel gelukt,
Nu kan men zyn Geloof verzaaken,
Zagt dan men ook de geen verdrukt,

Van welke men is afgevallen,
Dus wende wy een Leugen voor,
Die recht kon voor een Leugen brallen,
Maar ach men gaf my geen gehoor.
Ik wende voor dees Satans vonden,
Hoe Frankryks Koning in dit Land,
Wel eerder had Geweer gezonden,
By 't Roomsche Volk aan alle kant,
Om al wat Protestants te dooden,
Op eene Nacht, ik dacht dees list,
Die zal de Gereformeerden nooden,
Tot binnelandsche Burgertwist,
Zy zullen Vrankryk vast vervloeken,
En Engeland weer vallen meê,
Maar ja, het was nog ver te zoeken,
Want men aan my verwenschings deê,
Dat *Meester Hans* my voor myn liegen,
Een Brandmerk met een Geesling gaf.
Ik Neêrlands Volk dus wou bedriegen,
Men riep die leugen is te laf;
Ja men ging myne *Patriotten*,
Zo Almachtig hart te keer,
Dat ik my rondsom zag bespotten,
Laast leeden Oude Jaar, myn Eer,
Fatsoen, myn Tytel heeft geleeden,
Door een Begraffenis aan myn huis,
Dat ik met duizenden Gebeeden,
U bid Heer Satan, zulk een kruis,
My nimmer weeder zal genaaken,
Want dat gebeurend zal myn kop
Waarachtig 'er een eind van maaken,
En ik hang eer myn zelver op;
Om op een vol Galop te vliegen,
Zo recht uit na uw in de Hel,
Daar gy voor my verduiveld liegen,

Denk

Denk ik my wel onthaalen zel.
Uw Vriend de brave *Pieter Gosse.*

LUZIFER.

Weest maar gerust, ô Prince Vrind!
Ik zal uw zo Versatans Rosse.
Dat zo g' een enkeld plaatsje vind,
Daar Vel op is van zo veel grooten,
Gelyk een Speldekop bedraagd:
Hak dan myn Duivelschap aan mooten,
Of dat men my de Hel uit jaagd,
Genoeg van uw. Kom Kranten-Ventje,
Nu is 't uw beurd, kom hier Oom-Kool,
Kom hier myn Bakhuis als een Krentje,
Kom hier gy lykt een goede Jool;
Zeg vry wat hebt gy te verklaaren,
Zeg Vriend is uw gemoed bezwaard?

GOSSE DE COURANTIER.

Myn Heer ik hoop gy zuld bewaaren,
't Geen dat uw hier word verklaard,
Gy weet dat ik de Krant uitgeeven,
Hoord toe om Neêrland spyt te doen,
Meld ik het voordeel maar eens even
Van Vrankryk, 't geen na myn vermoen,
De moed uitblust der Nederlanden,
Maar wanneer Engeland maar iets wind,
Dat schreeuw ik uit, en roep de banden
Van Vreê met Eng'land doch weerbind,
Maar dat de Duivel niet kan denken,
Doet my de Krant der Diemermeer,
Die Vend komt myn Clandisie krenken,
Want hoor zo zondig op myn Eer,
Hy krygt de Advertensies allen,

En ik zit als een doode Rot,
Dat kan my ganſchelyk niet bevallen,
Te meer men dryft nog toe de ſpot
Met my, waar zal dat langer heenen,
Myn Kranten trekken niemendal,
Waaragtig Satan ik moet weenen,
Wie weet hoe 't langer loopen zal;
Zyt gy een Duivel dan met Eeren?
Verzoek ik gy my helpen zuld.

LUZIFER.

Goed ik zal uwe zaak verweeren,
Wyl 'k merk gy uw zelver k . . d,
Wat voor u Courant op dees Aarde,
Te doen vald, is geen raad meer toe,
Maar 't best dat gy die maar bewaarde,
En zyt gy dan 't bewaare moe,
Knoop dan uw zelve aan uw ſtrotje,
Maar eeven om de grap eens op,
En gy ook *Piet* 't Patriotje!
Ik zal uw als een goede ſop,
By al de Duivels ſterk aanpryzen,
Dat gy des Satans Kinderen leerd,
Om Schryven en Leezen te onderwyzen,
En teſſens Kranten debiteerd.
Loop Uil der Uilen met uw klappen,
Voort, ſcheerje weg uit myn gezicht,
Wie Duivel hoord van zulke grappen,
Kom Honden-Neus nu gy voor 't licht,
Spreek op, wat weet gy voort te brengen,
Ik heb geen tyd, myn Wyf die gaat
Op 't laast, dus talmen kan ik niet gehengen,
Misſchien ben ik alreeds al Taat.

VAN GOENS.

Myn kostelyke Vorst wild hooren,

Ik

Ik ben VAN GOENS uw trouwe Vrind.

LUZIFER.

Gaat heen gy kund my niet bekooren;
't Is waar gy zyt een Satans kind;
Maar hoe Godloos de Duivels zaamen
Ook in de Hel zyn als men weet,
Zo zoude zy zich alle schaamen,
En 't zou hun zyn van herte leed,
Dat gy 'er kwam zy zoude schrikken,
Want yder Duivel de anderen Trouw,
Die zou gy allemaal verklikken,
Dat ganschelyk niet lukken zou.

VAN GOENS.

Gesteld Myn Heer ik kom te sterven,
Zeg Satan waar moet ik na toe?
Het Hemelryk kan ik niet Erven,
Ook niet in 't Voorburg, zeg my hoe,
En waar dat ik dan moet belanden?
Heb ik my daarom uitgesloofd,
En aan uw met onbreekbaar' banden,
Myn ziel voor Engelsch Goud beloofd?

LUZIFER.

Kom aan ik zal dan raad verschaffen,
Ik weet gy hebt een bullen aard,
En honden ziel, zeg kund gy blaffen
Of bulken? weet ik uw gepaard?
Of houd gy niet meer van de Vrouwen?

VAN GOENS.

Vraag dat de Boekverkoopers Wyf,
Die haare Man zyn kop doet krouwen,
Als ik speel met haar Onderlyf.

LUZIFER.

Hoor dan zal ik het zo beschikken,
By dag men u in een Stier herschept,

En om uw rechter oor doet ſtrikken
Een Touw, een Duivel die behebt
Met ſchurft is, laat die uw dan leiden,
By 't Duivels Grasvee in de Hel,
Dan kund gy helſche Beesten reiden;
Zeg Heer VAN GOENS verſtaat gy 't wel?
By nagt zuld gy de Poort begaapen,
Of wel bewaaken dat gy 't weet,
En verders by de Helhond ſlaapen,
Zeg of dat nu geen zorgen heet
Voor uw als voor myn beste Vrinden?
Doch ik verzoek dat gy nu biegd,
En uw in geen deel onderwinden,
Dat gy myn uw Patroon voor liegd.

VAN GOENS.

Heer Duivel is 't om my te tergen,
Gy weet als Opper-Leugenaar,
Dat gy my wat te veel komt vergen,
De waarheid ſpreeken is zo raar,
Dat ik die nooit niet doen als liegen;
Als Schurk, Schelm, Verrader vals,
Myn eige Burgers ſchelms bedriegen,
Moet waarheid ſtooten uit myn hals.
Heer Duivel zet my aan tot Schenden,
Of Lasteren op de Magiſtraat,
Ik Jaaren my tot Ondeugd wenden,
En 't Allergodvergeetendst kwaad.
Ach Satan Lief! belast my 't ſnooden,
Zo Goddeloos als 't weezen kan,
Spreekt hebt gy myne dienst van nooden,
Zo is *van Goens* de rechte Man?

LUZIFER.

Hoor, neen, *van Goens*! 't zal niet geſchieden,
Ik Satan ben zo Godloos niet,
Ik mogt de Hel wel uit gaan vlieden,

Zo

Zo ik uw komst by ons toeliet.
Voort, voort met uw gaat uit myn oogen,
Ik heb voor uw geen meerder praat,
Geen Duivel die kan uw gedoogen,
Komt gy eens hier gy *Advocaat*.

LUZAC.

Heer Duivel schoon ik zeer veel Reden
Heb om te houden men my hoond,
Ja gantschelyk thans ben te onvreeden,
Dat men my geen meer Achting toond.
Een Boekewurm voor my gaat spreeken;
Van Goens die een *Verklikker* is,
Schoon Scheepen kan niet vetgeleeken
By my ooit worden, dat's gewis.
Heeft een van beide ondernoomen,
Dat ik gedaan heb, Duivels Rot?
Nooit is 't met hun zo ver gekoomen,
Dat hun Papieren op 't Schavot,
Als Oproerstichtend moesten branden,
Dees Eer geniet ik maar alleen.
Daarom Heer Satan het is schanden,
My dus te handelen buiten reên,
Myn bloed is daar door zo aan 't kooken,
Dat ik uw licht op uwe hals,
Een zwaar Proces zal doen bestooken,
En eens bewys hoe Schelms en vals,
Gy zwarte Nikker komt te leeven,
Doch zo gy my Exkuus verzoekt,
Licht zou ik het uw nôg vergeeven.

LUZIFER.

Zwyg Landverrader, lang vervloekt,
By uwe Stad- en Landgenooten;
Hels Brandhout wat beeld gy uw in,
Wat durft gy uit uw Zwambalg stooten?

't Is vry brutaal in myne zin.
Wat roemd gy op uw groote Daaden,
Als een vercierſel van 't Schavot,
Voor uw vervloekte Landverraaden;
Geloofd gy niet wel Oude Rot,
Gy beter zyt als deeze Mannen?
Geloofd zy zyn zo Schelms als gy,
Een geesling waard en dan gebannen,
Daarom zo ſtaat het uw niet vry,
Des Satans Vrinden, deeze Heeren,
Gy dus hier ſcheld voor braave Lien,
Wat Schelm gy zyt zo kan ik zweeren,
Gy dieveſtukken nog zuld zien,
Door Heer *van Goens*, ten ſchaad' der Landen,
En van de Oude *Barueth*,
En *Hofſtee*, 't puikje der Verſtanden,
Daar al uw doen geen blad by het.
Doch het word laat, ik zal afbreeken,
Gaat wat op zy. Kom Oude Ziel,
Wild onbeſchroomd uw hart uitſpreeken,
Hoe hinkt gy zo?

BARUETH.

Och! Och! myn Hiel!

LUZIFER.

Spreek of ik zal uw Pay vernielen.

BARUETH.

Heer Duivel hoor ik heb van daag,
Door deeze Schoenen, myn Kakhielen
Wat veel gevergd. Ach 't is zoo'n plaag,
Als uwe Duivelſchap moest lyden
Die pyn, zo als die myn thans kweld,
Gy zou dan op uw oude tyden
Ook roepen, ik ben ſlegt geſteld.

LIZIFER.

Laat ons uw Kakhiel daar nu laaten,
En zegt of gy myn Duivels last

Vol-

Volbragt hebt tegens Hollands Staaten.

BARUETH.

Myn Heer ik heb trouw opgepast,
En durf wel zeggen zonder Roemen,
Geen een Verrader meerder grond
Ooit won als ik, want die zich noemen,
Slegts Proteſtants, door list ik vond,
In dat humeur, zy my geloofden,
Men dacht als Predikant ik trouw,
De waarheid niet van glans beroofden,
Maar zeer oprechtelyk handelen zou,
'k Sprak uiterlyk tot Godes Eeren,
En riep ô Land! ô Bitter Lot,
ô Menſchen wild uw doch bekeeren,
Geloofd doch *Gosſe's Patriot*,
Ach dat die Vriendſchap word verſtooten,
Met Vrankryk of het is gedaan,
En wy met ons Geloofsgenooten,
De Roomſche Vorſten tegen gaan.
Zo niet, dan zorg ik voor ons Kerken,
De Satans listen zyn zo groot,
Ach laat ons doch in tyd bemerken,
De Brit is ons Geloofsgenoot.
Ik ging uw Heer Duivel zwart afmaalen,
En had Gods Woord ſtaag in myn mond,
Doch alles wat ik by ging haalen,
Kwam van my uit een valſche grond,
Geen mensch die kon een Man mistrouwe,
Van myn Caracter een Leeraar,
Dat die 't zou met de Satan houwe,
En zyn een God- en Landverraar.

LUZIFER.

Hou ſmoel gy Domine vol kwaâ Zeeden,
Ik ben de Duivel maar een Schrik,
Bevangd my thans door al myn leeden,
Gy erger Duivel zyt als ik.

Te rug, te rug, kom Professoortje,
Spreek op wat legt uw op het hart?

D°. BEMOEIAL.

Heer Duivel slegts een enkel woordje,
Dat is ik al dees Schelmen tart.
Wat dat zy Roemen, Blaffen, Praaten,
Ik 't meeste yver voor de Hel,
Ik schond het eerst de Magistraaten,
Door een vervloekt en snood Libel,
Aan 't Volk van Amsterdam geschreeven,
Dat Ik liet smyten langs de Straat,
In hoop dat het zou tweespald geeven,
Tusschen Volk en Magistraat.
Ik wist door myn naam kragt by te zetten,
Aan *Baruetb* zyn snood misdryf;
Dus Opperduivel wild opletten,
Of ik niet voor de Hel en schryf.

LUZIFER.

'k Beken 'k ben veel in uw gehouden,
Heere Dominees maar evenwel,
Ik vrees het mooglyk my berouwde,
Als ik uw toeliet in de Hel.
Dat Gy door uit geleerde listen,
Licht de heele Hel in oproer bragt,
En al de Duivels hielp aan 't twisten,
Te rug vermalidyt geslagt.
Kom hier Hansop hier moet gy weezen,
Wat hagel bent gy voor een vend,
Een schelm ik uit uit uw oogenleezen,
Maar uw Gewaad my onbekend,
Weet ik van uw niet recht te maaken,
Wie of wat dat gy weeze mag,
Een Rokje aan van rood Scharlaaken,
En zonder Broek op schoon licht dag,
Warachtig vriend gy moest uw schaamen,
Aldus te gaan gelyk een zot,

'tZyn

't Zyn zaaken die gansch niet betaamen.

BENNET.

Hoe zo ik ben een *Bergſchot*,
Ik had van daag eens voorgenoomen,
Heer Duivel enkel om de pret,
By uw in dit Gewaad te koomen,
Kent Gy my niet? 'k ben u *Bennet*,
Een Duivels kind myn Heer Gebooren,
Als onderdaan uws Engelsch Ryk.
Die al raakt Nederland verlooren,
Daar niet om geeft, ziet vry de blyk.
Van al myn yveren en poogen,
Toen *Gosſen* door de vrees zyn gat,
Of troonie zonder mond en oogen,
Niet toe kon, heb ik opgevat,
De Patriot met myn vrind *Haake*,
En door behulp van 't Moffi kraeft,
Zo wiste wy het zo te maaken,
Dat deeze Mof aan 't geld verſlaafd,
Uitgeever wierd der Patriotten,
Ten dienst der Hel en uw myn Heer;
Maar 't Neerlands Volk vertrouwd geen Schotten.

LUZIFER.

Schey uit want ik begeer geen meer,
De Hel die zuld gy niet ontloopen,
Gy zuld daar Boekverkooper zyn,
Daar is van uw wat goeds te hoopen.
Hier Hake die uw ſnood fenyn
Op Magiſtraaten en Regenten,
Uitbraakten als een ſchurk betaamd,
En zulks dan door Kraeft uitventen,
Kom naderd my weest niet beſchaamd.

HAKE.

De ſchaamte heb ik lang verlooren,
Genadig heer na ik 't geluk,
Gy my had in uw dienst verkooren,

Zo

Zo deed ik meenig Dieve ſtuk,
Ten dienſte van uwe Helsch genaaden,
Myn Vader als ook mee myn Broer,
Die hielpe trouw het land verraaden,
Op raad en aanſtaan van myn Moer,
Een Vrouw in 't Duivelsch Ryk gebooren,
Dat d'Naam na zwarte Engelen draagd.

LUZIFER.

Myn Zoon ik wil niet meerder hooren,
Myn troetel kind dat my behaagd.
Myn eyge vrugt uit myne Lenden,
Zeg hoe 't uw Broer in Londen gaat,
En uwe Vader in Oostenden,
Pas doch op dat g' 't Land Verraad.
Kom hier myn Zoon myn Duivels Kindje.
Dat ik uw eens omhels..

HAKE.

Au! Au!
Nog eens Zoon Satans Duivels Windje,
Ben ik in Luzifer zyn klauw,
Ik dank uw Vader vdor die grappen,
G' hebt eyſelyke nagels maat,
Hoor opper Satan ik gaan ſtappen,
Ik hoest in uw en al uw praat.

LUZIFER.

Hier Mof ik zeg kom hier myn Kraefje,
Kom hier ô ſteunpilaar der Hel.
Voor 't Engelsch geld het eerſte Slaafje,
Ik zal uw ja gy weet het wel,
Een gloeyende ſtoel voor eerst vereeren,
Daar gy met een gebraade gat,
Uw in zuld wenden en zuld keeren,
Als of uw Aars de kriewel had,
Weg Mof voort Laage uit myn oogen,
Gy Poep, gy Knoet gy Neerlands walg,
Ik kan uw langer niet gedoogen,

Uw

Uw romp verdiend de hoogfte galg,
Want ziet ik wil het zeer wel weeten,
Ik ben.de Satam maar myu ras,
Hier by my, Duivels flegts geheeten,
Geen een van hun zo laag ooit was,
Dat zy my Satanfche Genaaden,
Dwarsboomde om het Engelsch goud,
Of immermeer de Hel verraaden,
Dus gauw vertrek het is hier fout.
Wie zal hier heeden thans verfchyne.
Ken ik uw niet? ik loof van ja.

KEES VERMYNE.

Myn Naam Myn Heer is KEES VERMYNE,
Ik fmeek om Luzifers genaa.

LUZIFER.

Smakwammes, zakkedragers Jongen,
Laage Ziel en Eerberoover,
Van een braaf Meisje wat voor fprongen.
Zuld gy nog maaken Jonker Pover,
Wie maakt uw Field alon wild fpreeken,
Zo ftout dat gy, de Pen op vat?
Gy komt het heele fpel verbreeken,
Wat duivel ftoot gy uit u gadt?
Een weinig Lasteren en Schenden,
Dat bruit wat heen, maar zo gy doet,
Zag gy niet dat zulk op 't Enden,
Te veel in de oogen loopen moet,
Gy Vloekt, gy Tierd en gaat aan 't raazen,
Met allerhande Leugentaal;
Dat de allerftomfte, ja een Dwaazen,
Kan merken dat wy altemaal,
Slegts Schelmen zyn; 't is moy gevonden
Van uw, van *Haake* en *Bennet*;
Foei! Foei! het is waarachtig zonden,
Dat men zoo'n Knaap aan 't Schryven zet.
-Wanneer men een Volk wil doen krakeelen,

Zo

Zo moet men met Schynheiligheid,
Als *Baruatb* de Fyne, ſpeelen,
Zo word het Volk het best verleid,
Maar niet als gy, gy Aap der Aapen,
Die zo grof liegd, dat elk het voeld,
Verwagt nu vast dat anderen knaapen,
Niet rusten voor hun moed gekoeld
Is, en, wat zal 't dan weezen?
Dan is myn Ryk op Aarde uit,
Begind *Capellen*, moogd gy vreezen,
Hy komt uw Duivels op uw huid,
Want nooit zo kunt gy het bewyzen.
Die Leugen die gy ſtout geeft voor.

KEES VERMYNEN.

Gy hoorde my daarom te pryzen,
Ik lieg en geef de Hel gehoor,
Om myn gehoorzaamheid te toonen,
En nu keurd gy myn liegen af,
Is dat uw Onderdaanen loonen,
Die gy tot leugens order gaf?

LUZIFER.

Loopt heen gy groote Ape-Jongen,
Hondsvot, Ezel als gy liegd,
Doet het voorzigtig, doet geen ſprongen,
Zo grof dat gy uw zelfs bedriegd.
Nog eens, men moet het overleggen,
En zyn voorzichtig als men Schryft,
Dat ſchranderen Gasten zelfs zeggen:
Zy twyffelen wat de Schryver dryft,
Dan moet me een treetje harder loopen,
Doch weer voorzichtig, ja *Gods* Woord
Niet ſpaaren; ziet zo is 'er hoopen,
Dat men op 't laast nog word verhoord.
Maar Liegt en Scheld men als Schavuiten,
Vervloekt men Staat en Magiſtraat;
Hoord elk het komt van ſlegte Guiten,

En

En men raakt rondom in de haat,
Want fchoon Gy in uw Echo melden,
Dat *Amftels Magiftraat* van 't Volk
Niet meer gemind word, al vertelde
Gy dat, het is uw zelfde dolk,
In 't hart gedrukt, met zulk Liegen,
De Amftellaaren altemaal,
Kan men aldus in flaap niet wiegen,
Zy lachen om uw Leugentaal,
Doch myn verveeld reeds dees Oratie,
Komt hier verdoemde hoop te zaam.
Komt hier Verraders, 's Lands Temtatie,
Dat ik op nieuw met uw beraam,
Wat dat ik, na gy al die zaaken,
Die gy gedaan hebt, hebt gehoord.
Ik meen het dus met uw te maaken,
Dat men uw Braad, uw Stoofd en Smoord,
Dan zuld gy zyn myn Duivels Vreeten,
Zeg is dat niet een groote gunst?
Want Duivels loon dat moet gy weeten,
Beftaat altoos in kunst om kunst,
'k Beloof uw veel om te beloonen,
Maar zulks gefchied alleenig maar,
Om uw in myne Macht te troonen;
Wat zegt gy van uw zwarte Vaar?
Dat 't Duivels flegt is moet gy weeten,
Sprak 't gantfche hoopje te gelyk;
Wie hoord 'er van tot Duivels vreeten,
Gefmoord te worden, fchoone blyk
Van Vriendfchap, voor beweezen trouwe,
ô Jemine! wat bittere fmart
Voor ons die 't met de Satan houwe;
Genade Duivel! 't is te hart.

LUZIFER.

Dan zal ik tot Tabak uw Kerven,
Verdoemde Ploeg van Schelmen Rot,

Dat

Dat kunt gy nog van my verwerven.
Adie Heer *Gosse* Patriot!
Adie gy Ploeg van helsche Beesten,
Ik wagt uw alle in de Hel;
Daar ik uw als Verdoemde Geesten,
Voor 't Land-Verraden, tysteren zel.
Flux ging de Duivels troep heen snorren,
En ik wierd wakker uit myn Droom,
Alzo myn Meid my juist kwam Porren,
Daar ziet gy hoe ik hier aan koom.

EINDE.

